



**Republika Srbija**  
**VRHOVNI KASACIONI SUD**  
**Rev2 401/10**  
**22.09.2010. godina**  
**Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Vlaste Jovanović, predsednika veća, Zvezdane Lutovac i Lidije Đukić, članova veća, u pravnoj stvari tužilje S.S. iz K.M., čiji je punomoćnik advokat M.P., advokat iz B., protiv tužene Republike Srbije - Ministarstvo unutrašnjih poslova, koga zastupa Republički javni pravobranilac iz B., radi utvrđenja, odlučujući o reviziji tužilje izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu GŽI br. 4050/07 od 05.11.2008. godine, u sednici veća održanoj dana 22.09.2010. godine, doneo je

**P R E S U D U**

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilje izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu GŽI br. 4050/07 od 05.11.2008. godine.

**O b r a z l o ž e n j e**

Presudom Prvog opštinskog suda u Beogradu P1 br. 88/06 od 17.04.2007. godine, stavom prvim izreke, odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev kojim je tužilja tražila da se utvrdi da je u radnom odnosu na neodređeno vreme kod tužene, a da se tužena obaveže da je vrati na rad na radno mesto višeg referenta u Sekretarijatu unutrašnjih poslova u K.M. ili na drugo odgovarajuće radno mesto. Stavom drugim izreke odbačena je tužba tužilje u delu tužbenog zahteva kojim je tražila da se tužena obaveže da joj prizna sva prava iz radnog odnosa. Stavom trećim izreke obavezana je tužilja da tuženoj naknadi troškove od 41.400,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Beogradu GŽI br. 4050/07 od 05.11.2008. godine odbijena je kao neosnovana žalba tužilje i potvrđena prvostepena presuda.

Protiv pravnosnažne drugostepene presude tužilja je izjavila blagovremenu i dozvoljenu reviziju, zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni kasacioni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 399. ZPP ("Službeni glasnik RS", br. 125/04), koji se primenjuje na osnovu člana 55. stav 2. Zakona o izmenama i dopunama Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS", br. 111/09), pa je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. Zakona o parničnom postupku, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a ni bitna povreda iz tačke 12. navedenog člana, na koju se revizijom neosnovano ukazuje, jer je pobijana presuda jasna i sadrži sve razloge o odlučnim činjenicama i nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilji koja je kod tužene radila na poslovima daktilografa, sa zvanjem višeg referenta, rešenjem tuženog od 01.06.1999. godine prestao je radni odnos zbog neopravdanog izostanka sa posla pet radnih dana uzastopno počev od 25.05.1999. godine. To rešenje uručeno je punomoćniku tužilje 26.01.2007. godine, a tužilja nije izjavila prigovor na navedeno rešenje pa je ono postalo pravnosnažno 06.02.2007. godine, protekom roka za prigovor. Tužilja je redovno dolazila na posao do 31.05.1999. godine, kada joj je po njenom zahtevu odobreno da odsustvuje sa rada dva radna dana radi odlaska u C.G. Međutim, tužilja nije došla na posao sve do 29.07.1999. godine, kada se javila tuženoj ali nije nastavila da radi. Dana 05.03.2003. godine podnela je zahtev da joj se vrati radna knjižica, jer je upoznata sa činjenicom da joj je prestao radni odnos, a da joj je radna knjižica potrebna radi ostvarivanja prava iz radnog odnosa jer je u međuvremenu zasnovala radni odnos u novoj UNMIK-ovoj opštini u severnom delu K.M. Tužbu sudu tužilja je podnela 31.01.2006. godine.

Polazeći od utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno su nižestepeni sudovi odbili kao neosnovan tužbeni zahtev tužilje.

Naime, odredbom člana 122. Zakona o radu ("Službeni glasnik RS", br. 70/01, 73/01), propisan je rok od 15 dana za pokretanje spora pred nadležnim sudom protiv odluke kojom je povređeno pravo zaposlenog, a koji rok počinje teći od dana dostavljanja odluke, odnosno saznanja za povredu prava. Tužilja je za povredu prava svakako saznala dana 11.06.2003. godine kada je podigla svoju radnu knjižicu. Iako joj tada nije uručeno rešenje o prestanku radnog odnosa, preuzimanjem radne knjižice u kojoj je upisan prestanak radnog odnosa sa 01.06.1999. godine, saznala je da joj je povređeno pravo na rad. Pored toga što je tada saznala za povredu prava, tužilja tužbu sudu podnosi 31.01.2006. godine, znatno posle protoka prekluzivnog roka iz člana 122. Zakona o radu. Kako je tužilji konačnim i pravnosnažnim rešenjem tužene 04 broj ... od 01.06.1999. godine prestao radni odnos, na koji način je izgubila sva prava iz radnog odnosa, odnosno radni odnos u celini, zbog čega ne može ostvarivati sudsku zaštitu; to su nižestepeni sudovi pravilno zaključili da tužilji ne pruže traženu

suđsku zaštitu.

Stoga su neosnovani revizijski navodi tužilje da joj rešenje o prestanku radnog odnosa od 01.06.1999. godine nije uručeno i da joj zbog toga nije data mogućnost da na njega prigovori, što nije od uticaja na donošenje drugačije odluke u konkretnom slučaju, jer je protekom zakonskog roka od 15 dana od momenta saznanja za povredu prava (dan podizanja radne knjižice) izgubila mogućnost da ostvaruje prava iz radnog odnosa za koja smatra da su joj povređena.

Pravilno je odlučeno o naknadi troškova spora, u smislu člana 149. stav 1, 150. i 158. ZPP.

Na osnovu člana 405. stav 1. ZPP, Vrhovni kasacioni sud je odlučio kao u izreci presude.

Predsednik veća - sudija,

Vlasta Jovanović, s.r.